

Goigs del gloriòs màrtir, Sant Quintí

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.46204

Longitud: 1.66301

UTM Est (X): 388345

UTM Nord (Y): 4590913

Classificació

Número de fitxa 08236 - 345

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Música i dansa

Estil / època: Contemporani

Segle XX

Any 1934

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Religios

Titularitat Pública

Autoria de la fitxa P. Barbado. OPC

Data de registre de la fitxa: dc., 02/08/2017 - 02:00

Descripció

Goig dedicat al patró de Sant Quintí de Mediona.

La lletra comença així:

Puix que, Màrtir, amb honor

Bella palma al Cel porteu
Sant Quintí, a Déu pregueu,
Puix sou nostre protector.
A Roma, ciutat famosa,
Nasquéreu de pares grans
En noblesa i béns tants,
Que al món apar gran cosa;
Vostra virtut molt ditxosa
Ho deixava pel Senyor,
Sant Quintí...

Observacions: Al goig conservat a l'Associació d'Amics dels Goigs hi ha la partitura inclosa. A la part posterior hi ha un recull de notes d'ela vida del sant.

Observacions:

Al goig conservat a l'Associació d'Amics dels Goigs hi ha la partitura inclosa. A la part posterior hi ha un recull de notes d'ela vida del sant.

Història

Sant Quintí (mort a finals del s.III), va ser un cristià romà, mort màrtir i venerat com a sant en certes sectes cristianes. No es coneixen gaires detalls sobre la seva vida; s'afirma que era el fill d'un senador romà anomenat Zenó i que fou martiritzat a la Gàl·lia, on va viatjar com a missioner en companyia de sant Lluçia de Beauvais.

Bibliografia

<http://bibliogoigs.blogspot.com.es>

https://ca.wikipedia.org/wiki/Sant_Quint%C3%AD

GOIGS DEL GLORIÓS MÀRTIR, SANT QUINTÍ,

Patró de la Parròquia de Sant Quintí de Mediona, que en celebra la festa el 31 d'octubre

Puix que, Màrtir, amb honor
bells palmis al Cel porteu;
Sant Quintí, a Déu pregueu,
puix sou nostre protector.

A Roma, ciutat famosa,
santificada de pareu gran
en solides i ben tancats,
que al món apar gran cosa;
vostre, vintu mil d'itians
ho deixava pel Senyor.
Sant Quintí...

En Andalus, gran ciutat,
predicadors la Fe Sants,
i la convertí ben llaia,
que HICETIVAN, vintu mil,
manç que, per i lligat,
un pontons amb llaia.
Sant Quintí...

En la presó molt obscuro
manç que llaia pont,
i amb les rigor anant,
llos venen vintu mil gaus;
esta cruciat tan durs
no venen vintu mil.
Sant Quintí...

Y. Ora pro nobis, Sancte Quintine.

Com Sant Pere, d'edificant
lloc de penit ciut,
puix llaia un llaia del Cel
per d'una-vos llaia;
manç llaia, llaia,
en potegua amb rigor.
Sant Quintí...

Dins la celia vive un ponsen
per llaia-vos el cel
al vintu mil ponsen;
puix claus el ponsen,
puix pro ja en anantegut
puix de llaia llaia.
Sant Quintí...

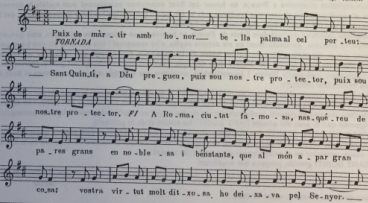
Quas un mola el ponsen
en dolor tan excessiu,
vintu mil ponsen d'una vintu
bi d'algua altre tancat;
d'algua encantat
manç llaia amb rigor.
Sant Quintí...

Dins d'un gran cel llaia
el vintu mil ponsen
puix de vintu mil llaia
en la llaia vintu mil;
puix llos manç llaia
per un llaia del Senyor.
Sant Quintí...

U. Un digni officium promissioibus Christi.

O REAUS

Præsta quæsumus clemens Deus: ut intercedas Sancte Quintine, martire tu, et a cunctis adversitatibus liberetur in corpore et a peccatis cogitationibus mundetur in mente. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Ant. Chorus scholasticus

Requiescat in pace

Finis de Pace

Recull de notes de la vida i martiri del gloriós Sant, que el Rector de la Parròquia de Sant Quinti de Mediona ofrena als seus feligresos

SANT QUINTI vivia a Roma a les darreries del segle tercer, época de les grans persecucions, en què els cristians estaven constantment exposats a sofrir per la fe l'Im de Jesucrist, i fins a suportar la mort sang dels més crucs torments.

QUINTI era de noble linatge i vivia en l'opulència. El seu pare, ZENON, senador romà, li havia donat una distingida educació, tal com convenia al seu llinatge. Li seva mare li havia inspirat, des d'infant, gran pietat i amor a Jesucrist.

El jove QUINTI se sentia el seu cor encès en fervorosa desigs de treure les ànimes dels groblers errors del paganism, i havent crescut amb els sentiments aprens en les reunions dels cristians a les Calacumbes, fou escollit pel Pouille, Roma per a predicar l'Evangeli als habitants de les Gàl·lies (França). Dintant la família i comoditats i renunciant a un brillant porvenir, marçà al front d'onze romans, decidits, amb el nostre sant, a dedicar-se a l'apostolat.

Arribat al Nord de les Gàl·lies, el petit grup d'apòstols es dispersà per diferents punts de la regió. QUINTI es quedà a Amiens, i començà tot seguit la predicació. El poble, impressionat per les virtuts, docetes i miracles de QUINTI, es convertí en gran nombre.

Assabentat d'aquesta fets el governador romà, RICTOVAR, ordenà que QUINTI fos empresonat.

Després d'haver-lo interrogat sobre el seu origen i la religió que professava, RICTOVAR volgué obligar-lo a sacrificar als falos deus, però el jove apòstol resistí amb gran coratge els esforços del tirà, que el feu anar torturat i el retornà tot seguit a la presó.

Havent estat meravellósment desil·lunat, durant la nit, per un àngel del Senyor, QUINTI, ple de zel per la glòria de Déu, amb santa llibertat, tornà a la plaça pública a seguir la predicació de l'Evangeli al poble.

Furiós RICTOVAR, el feu agafar segons vegades i, començant al seu tribunal, el tingué amb fatigues promeses i li feu dures amenaces perquè reingrés de Jesucrist i adorés als falos deus.

QUINTI, amb gran valentia, respongué que jamai detestaria Jesucrist, a qui venerava des de la seva infantesa. Per ordre del tirà, els botxins aplicaren als costats i a la cara de QUINTI entons encens, i li feren a la boca calç viva, vintgrè i mortassa.

El Sant, enmig d'aquests torments, seguit ferm confessant la fe de Jesucrist. En vista d'això, RICTOVAR, furiós de rabia, ordenà que el Sant sigui llaçat en un calafós de la població.

El porfido RICTOVAR, volent aturar a tots passades la resistència de QUINTI, el condemnà a mort i crucs suplics que consistiren en enfonsar-li dos llargs claus de ferro, vermells de foc, des de les espatlles fins als coxys, i una clau, també vermella de foc, entre carn i ungles dels dits de les mans.

El color del Martí fou gran, herpeticable, però suplics els torments amb l'actitud pacífica i calma admirable. Ple de rabia, vençut-se vençut, el cruel prefecte ordenà als botxins que l'heroic cristià fos degollat.

Completat aquesta ordre, es veié sortir del coll sangant del Martí com un colmet que alçava amb un cap el Cel; era l'ànima del beaurent QUINTI que anava a rebre el seu premi etern.

L'ind del governador romà, RICTOVAR, no estava encara satisfet. Per encasarlo, manà als soldats que, secretament, tressin el cos del Martí al riu Somme, a fi de fer-lo desaparèixer per a impedir que els cristians veneressin tan sagrada despulls.

Cinquanta-cinc anys més tard, una pia dona romana, anomenada Eusebia, avisa en somni pel Cel, anà a la riba del riu a cercar el cos del Martí.

Després de llargues i fervoroses oracions, tingué el guió de trobar-lo. Plena de joia, tingué grans honors al sagrat cos, i el feu sepulcrar a l'indret mateix on QUINTI havia sofert el martiri l'any 342. Dament mateix del sepulcre fou construït un oratori que ben aviat esdevingué un lloc cèlebre de pelegrinatge, de tal manera que la petita capella prompte resultà insuficient, i per això, al cap de poc temps fou substituïda per un temple més espaiós.

Inconscient i venenat diferents vegades per invasions estrangeres i crucs guerres, fou reconstruït en els segles xiii i xiv per la pietat i entusiasme dels devots del Sant, amb tal magnificència, que quedà convertit en la cèlebre i sumptuosa Basílica que encara avui, a pesar dels horribles estralls que va sofrir durant la guerra europea, es pot admirar per tot el que la visiten. Actualment l'ortu restaurant amb gran cúmplice per reformar-li tota la bellina d'abans.

Les esglésies aixecades a França en honor del Sant demostren palament com creixia la devoció dels cristians d'aquell país fins al punt que fundaren sota el seu nom i patronatge la ciutat de Sant Quinti, del llibat de Soissons, regió del Vermandois, departament de l'Aisne.

Aquesta primitiva devoció dels fidels de França no ha minvat en el transcurs del temps, sinó que, malgrat les sotregades soferies, particularment en els darrers segles, s'ha conservat i fins podrien dir que ha augmentat, de manera que en els nostres dies, durant les festes de la NOVENA SOLENN que cada any se celebra a la Basílica i ciutat de Sant Quinti els darrers dies del mes d'octubre en homenatge del gloriós Martí, milers de devots s'apleguen amb molta Bíblia i innumbrables sacerdots per a dirigir fervoroses oracions al Sant davant les seves venerables relíquies.

De França s'estengué la devoció de SANT QUINTI a la nostra pàtria per la fama de ses virtuts, martiri i abundanes gracies que s'obtenen els seus devots. Diferents parròquies l'acolliren per patró, i en aquest punt es distingiren els vostres parants, veritables devots del Sant, que no sols li dedicaren l'església parroquial, sinó que vulgarment que el nom del gloriós SANT QUINTI fou també el de la població.

FILLS DE SANT QUINTI No reingrene al seu al mal de les tradicions dels vostres parants; veneren el vostre Sant Patró; acudiu a ell en les vostres necessitats i el seu exemple i martiri us enfortirà en la fe i el Sant serà el vostre protector en el pelegrinatge d'aquesta vida mortal.

SANT QUINTI gloriós, pregueu per nosaltres!

Sant Quinti de Mediona, agost de 1934.

Antoni M.ª Riba, Prev.
Rector

AMICS	DE	DEUS
GOIS		
REGISTRE		
DATA	10	1934